

Neděle 23. po Trojici
Mk3,7-12
23.11.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Ty víš, co vyšlo z mých rtů; je to přímo před tebou.
Nebud' mi tím, kdo děsí. Tys mé útočiště ve zlý den.
Uzdrav mě Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen, neboť ty jsi můj chvalozpěv.

Píseň: 187

Čtení: Ž103,1-14

Píseň: 641

Kázání: Mk3,7-12

Už poněkolkáté jsme Ježíše zastihli u moře, přesněji geograficky řečeno u jezera Galilejského.

Až rytmicky, pravidelně, svědek víry Marek střídá Ježíšův pobyt u moře s pobytem ve vnitrozemí. U moře povolává učedníky a Leviho. U moře ti, kdo jsou osloveni, Ježíše následují.

Svědek Marek nám již představil Ježíše jako Syna Božího. Též nám představil hlavní aktéry Ježíšova příběhu. Jsou tu jakési zástupy, farizeové a herodiáni, a učedníci, kteří jej následují, protože je Ježíš zavolal.

Též nám Marek představil množinu lidí, kteří se nějakým způsobem o Ježíši dozvěděli. Chtějí se s ním setkat. Mají informace z druhé ruky.

Šlo za ním množství lidí z Galileje, ale i Judska, Jeruzaléma, Idumeje, ze Zajordánie a z okolí Týru a Sidónu. Jako oheň se šíří pověst o Ježíši z Nazaretu.

Jako povodeň zaplavila zemi zpráva o Ježíši z Nazaretu. Můžeme se jen domnívat, co že je to za zprávu.

Vědí o Ježíši v Judsku. Zvěst prorazila i hradby Jeruzaléma, i odtud lidé přišli. Dokonce zpráva přeběhla na druhý břeh Jordánu a dostala se do měst Dekapole. Nakonec nebyl ušetřen ani fénický Týr a Sidón, tedy krajiny čistě pohanské.

Svědek Marek nám neříká jednotlivé pohnutky, které vedly k tomuto velkému exodu lidí za Ježíšem. *Přišlo za ním veliké množství, když slyšeli, co všechno činí.* Proč vlastně my jdeme za Ježíšem? Co jsme od malička o něm slyšeli? Co nás vede k tomu, abychom každou

neděli šli do shromáždění Božího lidu? Co nás vede k tomu, abychom se s Ježíšem setkávali ve svých modlitbách a nočním bdění či ranních chvalozpěvech?

Máme zde jen nepřesné označení těch, kteří za Ježíšem přišli. Jsou to Ti, kteří chtějí slyšet Ježíše. Ale najednou se celé setkání s Ježíšem zvrhne v proud léčení a vyhánění nečistých duchů. Najednou jako by celé vystoupení Ježíše končilo fiaskem. Nikdo nechce naslouchat, všichni chtějí léčitele.

Místo slyšeného slova, místo naslouchání, každý chce od Ježíše uzdravit, vyhnat nečistého ducha. Jako by lidé zapomněli naslouchat, a jen sobecky řešili sami sebe.

Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil. Jako by byl Ježíš lidmi vyhnán na moře. Už nemá kam ustoupit. Je pravděpodobně unaven z uzdravování, možná i zklamán z lidí. Je až zoufale sám.

Je možná zklamán z toho, že místo naslouchání shromážděných lidí zde probíhá hromadné uzdravování.

Je tu však jeden posun. Svědek Marek již nemluví o množství lidu, ale o zástupech. Zástupy Hospodinovy hrají ve svědectví Písem nemalou roli. Jsou bezejmenní, avšak zástup není ani dav, ani tlupa, banda či jiné seskupení.

Zástup ve své podstatě je celek, který má jistá pravidla. Není zde chaos, i když možná u toho Galilejského moře na počátku setkání Ježíše s množstvím lidí chaos byl. Lidé se tlačili, možná i předbíhali, odstrkovali, jedni druhým překáželi v domnění, že oni jsou ti nejpotřebnější a nejdůležitější pro Ježíše. Jako by Ježíš byl přikryt těmi, kteří se na něj tlačí, těmi, kteří se semkli v zástup. Budou již konečně ty zástupy naslouchat, nebo šťastni odejdou domů, že jsou uzdraveni?

Ježíš odráží od břehu. Je zoufale sám. Je naprosto osamocen, i když naproti němu stojí ty pověstné zástupy. Jak často svědek Marek líčí Ježíšovu samotu a osamělost naproti zástupům, naproti lidem, kteří za ním přišli, ale nepochopili Ježíše jako Syna Božího! Kolikrát Ježíš je sám na pustých místech, v getsemanské zahradě i tam, kde doléhá hluk velkoměst a okrsku země!

Ježíš je sám, osamocen. Nakonec je sám i na kříži. Nikdo z těch jeho věrných nemůže vstoupit do míst, kam se rozhodl vstoupit on. Jen tři vyvrhelové tvoří společnost Synu Božímu. I ženy stojí v hrůze opodál. Jak si často představujeme, že i my jsme spolu s Ježíšem i na tom kříži. Není tomu tak; on jediný umírá sám, opuštěn od lidí i od Boha, když volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

To však předbíháme a utíkáme z příběhu. *A nečistí duchové, jakmile ho viděli, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“* Jako by se to celé vymklo z rukou. Jako lidé padali před Ježíšem, aby je uzdravil, padají i nečistí duchové, jako by se ti všichni propadli kamsi do chaosu.

Jako by nečistí Duchové uznávali moc Ježíšovu a posměšně volali na Ježíše, aby i Ježíš uznal jejich moc a sílu. Ježíš tomuto pokušení opět nepodlehne.

On však jim přísně nakazoval, aby ho neprozrazovali. Ježíš nepotřebuje oslavovat od nečistých Duchů, aby jej zkorumpovali tím, že před ním padnou na kolena a vyznají jeho jméno. Ježíš nepotřebuje licoměrnost těch, které před tím vyhnal, aby netrápili člověka.

Pane, prosíme, ty sám vyháněj z našich srdcí to, co je v nich nečisté. Prosíme, vyžeň i to, co nás bolí a trápí. Ty sám nás uzdrav.

Amen.

Píseň: 710

Poslání:

Proto mu dám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to,
že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.
Byly to naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal.
On nesl hřích mnohých, Bůh ho postihl místo nevěrných.

Požehnání:

Pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.
Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!

Píseň: 777